

Links Ecologisch Forum (LEF)

Forum Gauche Ecologie (FGE)

Radicaal Groen Linkse Partijoverstijgende Beweging

Mouvement Radical Rouge et Vert, au-delà des Partis

De ware tragedie van 9/11: Chili, 1973

Geplaatst op donderdag 12 september 2013 |
 SHARE

Natuurlijk is 9/11 een belangrijke, vreselijke en ingrijpende gebeurtenis, maar dat die dag de wereld heeft veranderd is een mythe, want de wereld was door de neoliberale revolutie sinds de jaren tachtig van vorige eeuw reeds radicaal veranderd, niet in een wereld van “botsende beschavingen” maar in een geglobaliseerde economie waarin het marktfundamentalisme dominant werd.

De Nederlandse historicus Maarten Van Rossem schreef in een column in het Historisch Nieuwsblad: *“De redelijkheid was ver te zoeken en dat gold wel zeer in het bijzonder voor president Bush en zijn medewerkers. De Amerikaanse regering heeft na 9/11 eigenlijk alles verkeerd gedaan wat zij verkeerd had kunnen doen. De president kondigde een wereldwijde oorlog tegen het terrorisme aan, waarbij de Amerikanen niet zouden rusten voor een beslissende overwinning was behaald. Alsof een beslissende overwinning mogelijk was tegen een diffuus verschijnsel als het terrorisme. Na het trage en vergeefse geklungel in Afghanistan om Osama Bin Laden te elimineren, maakte de Amerikaanse regering misbruik van de schok van 9/11 om een totaal overbodige oorlog tegen Irak te beginnen, dat met de hele zaak niets te maken had. Al die nutteloze oorlogen, die al met al duizenden miljarden dollars zullen kosten, werden op krediet gevoerd terwijl de president de belastingen verlaagde.”*

Het interessante is dat Van Rossem duidelijk maakt dat terwijl we opnieuw bedolven worden onder de beelden en gemediatiseerde emoties en hysterie rond 9/11 de wereld inderdaad veranderd is sinds 2008 door de mondiale financiële crisis: *“Terwijl 9/11 al in de schaduwen van de geschiedenis is geraakt, worstelen we nog met de naweeën van de kredietcrisis, een gevolg van de ideologische preoccupaties van het Amerikaanse politieke bestel. Die worsteling zal ook nog wel even duren. De schade van de kredietcrisis is veel en veel groter dan die van 9/11. Niet Osama's terroristen maar onze eigen bankdirecteuren bleken onze gevaarlijkste vijanden. De vijand stond niet voor de poort, maar was een essentieel onderdeel van ons economisch bestel. Bin Laden is dood, maar de bankdirecteuren zetten hun wangedrag straffeloos voort.”*

Een aantal Europese landen hebben zich niet alleen laten meesleuren in de zinloze oorlogen in Afghanistan en Irak, maar ook in een verhullende “war-on-terror” waarbij zonder pardon de mensenrechten werden opgeschort. En we dreigen opnieuw meegesleurd te worden in een Amerikaanse aanval op Syrië.

Intussen is het evenwicht in de media tussen verhalen over “botsende beschavingen” en “het opschorten van de mensenrechten” totaal zoek.

Maar wat totaal ondergesneeuwd geraakt door 9/11 zijn de ingrijpende gebeurtenissen op een andere 9/11 waarin het Amerikaans imperialisme volledig betrokken partij was: de staatsgreep onder leiding van generaal Pinochet tegen de socialistische regering van Salvador Allende in Chili op 11 september 1973. De linkerzijde en de mondiale bewegingen voor sociale rechtvaardigheid moeten deze sombere bladzijde bij het begin van het neoliberalisme blijvend uit de vergetelheid halen, want het was inderdaad een van de donkerste data uit de geschiedenis van links in de 20ste eeuw, maar ook de start van de neoliberale wereldrevolutie.

Voor de Chileense burgerij en voor de leiders van de Verenigde Staten, moest de droom van Salvador Allende en van de Unidad Popular – de vreedzame overgang naar een democratisch socialisme, kost wat kost gefnuikt worden voor het te laat was.

Aan de vooravond van de vijfendertigste verjaardag van de militaire staatsgreep in Chili, publiceerde het Amerikaanse National Security Archive voor het eerst de geheime transcripties van de telefoongesprekken van Henry Kissinger die het VS-komplot voor de omverwerping van de nieuw gekozen socialistische regering van Salvador Allende in beweging zette. *“Wij zullen niet toestaan dat Chili verloren gaat”,* zei Kissinger aan CIA-directeur Richard Helms in een telefoongesprek. *“Ik ben het met u eens”,* reageerde Helms op 12 september 1970.

3 jaar later was Allende dood en Pinochet aan de macht tot in 1990.

Daarom – wanneer alle media gericht zijn op de instortende Twin Towers, telkens opnieuw – vragen wij aandacht voor de gebroken droom van Salvador Allende, 9/11, 1973.

Een gebroken droom, nog steeds actueel voor al diegenen die de droom van een rechtvaardige samenleving voor allen, een libertair en pluralistisch socialisme, willen waarmaken. Omdat een andere wereld mogelijk is.

Eric Goeman (Attac Vlaanderen)